травень 2011
May 2011

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LI ТРАВЕНЬ Ч.4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -***promin50@yahoo.ca***

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LI MAY No .4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
Contents

1
День матері .... Mothers Day

7
Духовність .... Spirituality

10
Жіночі постаті .... Women of Influence

12
Життя і Культура .... Life and Culture

18
Нашим Найменшим .... For Our Children

20
Вісті з Централі .... News from the National Office

22
Громадська Хроніка .... Community Events

30
Квіти Незабутнім .... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities

Canadä

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN

tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна...Editorial

Those of you who know me best can attest to the many roles that my mother plays in my life: friend, sister in Christ, roommate, co-worker, font of wisdom and guidance, supporter, mentor, bailer-outer, caregiver, fellow dog-worshipper, wine-lover, Scrabble buddy and travelling companion, among other things. Life has led me on a convoluted, albeit fascinating, path, to and fro between sharing living space with parents, sister, brother, dogs, friends, flat-mates, and, at times, just myself, and for a brief stint, with my fish, Seemore and John (the Baptist).

In between these moves around the globe, there has been one constant: you guessed it, Mom. She has certainly not been with me physically at each new location (particularly not during my bungee-jumping phase), but in each home, in whatever phase of life – whether taking my first steps toward independence at a university dorm an hour away from her, or during a year-long healing journey overseas, post-divorce, a decade or so later – her heart has been there with me. I often joke that if I had begun to heed her wisdom earlier in life, I never would have had to take that healing journey at all; but when I did, she helped to finance my airline ticket, and never said, "I told you so."

Over the years, I have had the privilege of getting to know her, not only in her matriarchal role with me and my siblings, but also in her many other roles as wife, grandmother, community leader, business person, activist, forward-thinker, choir director, thoughtful friend, and fearless advocate for all that she holds dear. I have witnessed her love in action on countless occasions, when my own reaction to the same situation would have likely been less than dignified. All in all, it is safe for me to say that she has often saved me from myself, and rescued me from situations – usually of my own making – that may have otherwise been disastrous.

As I contemplated Mothers Day this year, I came across a few sweet reflections written down by others which express my sentiments more eloquently than I could say, such as this one by Washington Irving (author, essayist, biographer and historian of the early 19th century, best known for his short stories "The Legend of Sleepy Hollow" and "Rip Van Winkle"):

"Mother is the truest friend we have, when trials, heavy and sudden, fall upon us; when adversity takes the place of prosperity; when friends who rejoice with us in our sunshine, desert us when troubles thicken around us, still will she cling to us, and endeavour by her kind precepts and counsels to dissipate the clouds of darkness, and cause peace to return to our hearts."

Thanks, Washington, for saying it so beautifully. And most of all, thanks, Mom, for being all that you are, to your children, and to many others who are privileged to call you their friend.

Mnohiyi, mnohiyi lita!

Oksana

Призначення Матері

Ганка Романчич
Із книжки "В ДЕНЬ МАТЕРІ", видання Союзу Українок Канади, 1933

Свято Матері криє в собі щось вищого чим яке звичайне народне свято, бо має початок в нутрі кожного народу - в родині. Тому це родинне свято потягає за собою найкращий сентимент людської душі, воно дає нам нагоду віддати честь і пошану найідеальнішій нашій приятельці в життю - своїй Родительці Матері.

В життю можемо мати гарних і добрих приятелів, але ніхто не виллє тої ніжної любови в такім лагіднім тоні і так без застережень не пожертвує себе для нас, як матір, котра нас на світ привела, немічних в пеленках вигірвала, своїми грудьми кормила, недоїдаючи й недосипляючи доглядала, берегла в небезпеці і в кожнім разі готова була віддати своє життя. Вірна любов матері є безконечна і незмірна. Родина може відцуратися, други можуть стати ворогами, приятельство може забутися, тільки в материнськім серці знайдемо безкорисну любов, що огріває нас від колиски до гробу.

Нема мови, щоб нею виказати силу, красу, героїзм й посвяти материнської любови, бо ця любов немає границь - вона ніжна, безкорисна, невимушена, повна самопосвяти і гідна подиву. "Що є Рафаїлова Мадонна", каже один письменник, "як не тінь материнської любови, зазначена пензлем на полотні?" А німецька пословиця говорить:

"Найвища любов - Господа,
Найкраща любов - Матері".

Материнська судьба і доля в життю незмінна. Її суджено класти здоров'я, а не раз й життя на вівтар свого покликання. "Коли Господь подумав про Матір, то мусив усміхнутися із задоволенням, що від неї залежить все потомство", говорить пословиця східних народів.

Добра матір повинна бути не так горда тим, що дала гарну вроду дитині, як тим, що вона перша вщепить гарний характер і добрі прикмети в душу своєї дитини. Найславніші учителі признають, що одна добра матір вартує за десять учителів, бо материнське серце - то дитяча шкільна лавка. "Кажуть, що чоловік найсильніший, бо панує над морем, землею і вищим сотворінням, але є ще більша сила, а то рука, що колише колискою, вона володіє світом", каже англійський поет Валес.

Задачею матері не лиш подбати про тілесне виховання, але її обов'язком більшим і тяжчим є духове виховання і ублагороднення дитини, і то так для її особистої користі, як і для добра загалу. Мати не тільки повинна нагодувати і убрати дитину, але повинна вщепити в свою дитину гарні душевні прикмети і чесноти, як любов до своєї родини, до свого народу, до

своєї мови і звичаїв, сильну віру в Бога і прив'язання до релігійно-морального життя; замилування до науки і праці, до порядку, до послуху, до завзяття, до витривалости й жертвенности.

Наполеон сказав: "Франція нічого так не потребує до відбудови нації, як добрих матерів. Це найкраща система в одним слові". Особливо в теперішнім часі, серед українського народу ідеальна мати є дуже бажанна і ми повинні цьому питанню посвятити більш часу, як це досі діялося. Коли б кожна матір свідома свого значіння взяла собі до серця слова Івана Франка:

... думай, що на тобі
Міліонів стан стоїть
Що за долю міліонів
Мусиш дати ти одвіт,

то певно, що протягом одного двох-поколінь українська нація зрівнялася б з іншими культурними народами під кожнім зглядом.

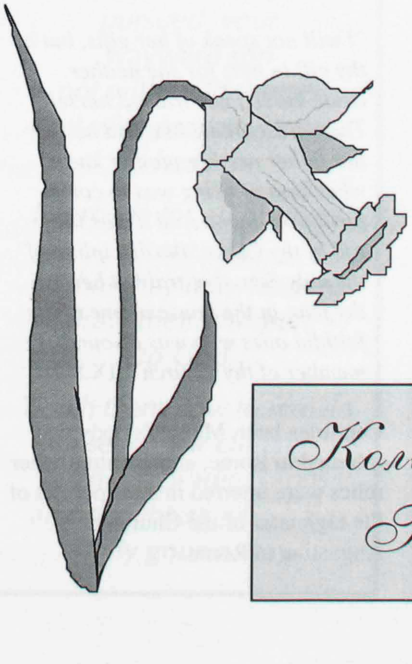

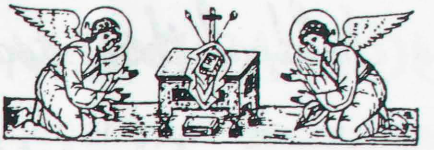

На озері

Вибралася мати з дитятком із хати
Озером широким човном хитким плисти,
Поклала дитятко, стала веслувати,
А небо було ще таке ясне, чисте.

Аж як вже далеко так озером плила,
Зразу почорніло від хмар небо всеньке.
Ось-ось розгулягось хуртовини сила,
Серце защеміло тривожно у неньки.

Вже літають низько меви понад хвилі
Та віщують бурю вже тривожним криком,
А так спокійненько спить дитятко миле,
Не знає, що близько так гроза велика.

Ой, б'ється серденько в бідненької неньки,
Наче птичка в клітці тривожно у груди -
Не так вже за себе, за дитя маленьке
Боїться, для нього ж усі її труди!

"Далеко ще беріг!" - шепче у тривозі -
"Доплисти не легко! Одна лиш надія,
Одна, одинока надія лиш в Бозі,
Ах, проси Ісуса, Пречиста Маріє!"

І весло сильніше у руках стискає
Та кермує певно, човен бистро лине:
"Поможе, поможе Мати Пресвятая,
Втечемо, дитинко, ще від хуртовини!

Я. Вільшенко

Колискова Пісня

Спи, моя дитино,
Місяць крізь вікно
У твою колиску
Світить вже давно.

Спи, моя дитино,
Ніченьки шкода...
Спи, моя рідненька,
Гойдоньки - гойда!...

"The child of those tears shall never perish."

St. MONICA

Monica, a saint especially revered by mothers because of her tireless prayers for the conversion of her wayward son, Augustine, was born of Christian parents in Tagaste, North Africa in 333, and died in Ostia, near Rome, in 387. She was married young to a government official, Patricius, who was not a Christian, and had a bad temper, though she bore her burdens patiently, and their life together was relatively peaceful. Three children were born to them, Augustine, Navigius, and a daughter, Perpetua.

Augustine, the eldest son, though brilliant, was, according to his own account, a lazy and dissolute youth whose bad behavior caused his mother much grief - especially so after he went away to school at Madaura and to Carthage. Although Patricius became a Christian not long before he died, Augustine persisted in his pursuit of pleasure, and, as a 19-year-old student, joined the heretical Manichaean sect. When he began to spout heresies, Monica became alarmed, and intensified her efforts to bring him to Christ. In the Confessions, Augustine recounts Monica's dream which consoled and encouraged her:

"In her dream she saw herself standing on a sort of wooden rule, and saw a bright youth approaching her, joyous and smiling at her, while she was grieving and bowed down with sorrow. But when he inquired of her the cause of her sorrow and daily weeping (not to learn from her, but to teach her, as is customary in visions), and when she answered that it was my soul's doom she was lamenting, he bade her rest content and told her to look and see that where she was there I was also. And when she looked she saw me standing near her on the same rule." (Confessions, Book III, 9.14).

During this anguished period of prayer for her son, Monica consulted a bishop who had himself been a Manichaean before he became a Christian. He declined to intervene with Augustine, whom, the bishop correctly observed, was not open to hearing the truth. She persisted tearfully, but he refused to intervene. Nevertheless, the bishop consoled Monica that "the child of those tears shall never perish", which she took as a sign from God. Though he continued in his heresies for nine years, Monica followed Augustine to Rome and then to Milan.in an effort to rescue her son from his errors. In Milan she met Ambrose, who helped lead Augustine into the true faith.

A few months after his conversion, Augustine, Monica and Adeodatus, set out to return to Africa, but Monica died at Ostia, the ancient port city of Rome, and she was buried there. Augustine was so deeply moved by his mother's death that he was inspired to write his Confessions, "So be fulfilled what my mother desired of me--more richly in the prayers of so many gained for her through these confessions of mine than by my prayers alone" (Book IX.13.37)

An account of Monica's early life, her childhood, marriage, her final days and her death, is given in Confessions Book IX, 8-12. He expresses his gratitude for her life:

"I will not speak of her gifts, but of thy gift in her; for she neither made herself nor trained herself. Thou didst create her, and neither her father nor her mother knew what kind of being was to come forth from them. And it was the rod of thy Christ, the discipline of thy only Son, that trained her in thy fear, in the house of one of thy faithful ones who was a sound member of thy Church" (IX.8.7).

Centuries later, Monica's body was reburied in Rome, and eventually her relics were interred in a chapel left of the high altar of the Church of St. Augustine in Rome.

Saint Monica is one of the best examples of Christian motherhood. For years, she prayed for the conversion of her only son. Her persistence was answered with abundant grace: Her son, Augustine, finally turned his life toward the Truth.

Saint Monica faced a culture in which Christianity had not yet fully taken hold; we live in a culture in which Christianity is increasingly marginalized and children are pulled from the Faith. This prayer for her intercession, therefore, is particularly appropriate today.

Prayer to St. Monica

Exemplary Mother of
the great Augustine,

You perseveringly
pursued your
wayward son
not with wild threats
but with prayerful cries
to heaven.

Intercede for all mothers
in our day
so that they may learn to
draw their children
to God.

Teach them how to remain
close to their children,
even the prodigal sons
and daughters who have
sadly gone astray.

ST. MONICA HOUSE

Kitchener-Waterloo, Ontario

The History of Saint Monica House

Saint Monica House was officially opened and dedicated on May 26, 1967. It's inception was a centennial service project sponsored by the Anglican Diocese of Huron. The founding Board of Directors researched the need for services to unmarried mothers, selected the site in Waterloo and proceeded to raise funds for the actual building.

Saint Monica House began operations in June 1968 as a twenty-six bed expecting residence. At that time, the mandate was to provide residential care and support exclusively to single, young, expectant women. Typically young women came from out-of-town, gave birth, placed their child for adoption, then returned home.

In April of 1970 a school was established at Saint Monica House allowing young women to continue their education during their stay. In 1974 services were expanded again to include a full day program for prenatal residents. At this time residents were able to learn about important topics such as parenting options, communication, decision-making, and stress/anger management. In response to communal needs the programs offered to the residents of Saint Monica House were offered to non-resident, day clients in September 1979.

By the 1980's, the majority of clients were choosing to parent, rather than place their children for adoption. In response to this shift, a community day program for young mothers and their children was established in January 1984. In May 1992, the first residential postnatal program was implemented. Four rooms were converted to provide short term accommodations for young mothers and their infants.

In September 1992 Saint Monica House opened Monica-Ainslie Place, a sixteen unit housing complex and resource centre located in Cambridge. The construction of Monica-Ainslie Place and the Monica Resource Centre enabled Saint Monica House to offer prevention-oriented support to "high risk, single mother families" in the Cambridge and Kitchener-Waterloo areas. Monica-Ainslie Place made it possible for young moms to receive longer term (second stage) transitional housing while progressing toward more independent living circumstances.

Through its residence, assisted housing, and community programs, Saint Monica House staff and volunteers aim to support young women and their children during times of need. To receive more information about the programs and services at Saint Monica House, please contact us using the information provided at www.saintmonicahouse.org.

ONE WOMAN'S EXPERIENCE at Saint Monica House

This was written by a client who attended the residential program at Saint Monica House from September 1986 to March 1987. These are her own words.

"If you would have told me seven years ago that one day I would own a home, have a job with benefits, and be married to the father of my baby, I would have told you were crazy (but in the back of my mind thinking "I wish I could be so lucky").

It wasn't until now, after the birth of my second son, that I've stopped pinching myself. It's really not a dream. I really did get my life together.

A lot of where I am today is a result of the time I spent at Saint Monica House back in 1987 when I had just turned 17. I was pregnant and soon to be homeless! My parents had given me a couple of choices. To continue living in their home I had to do one of the following, stop seeing my then boyfriend or abort my baby. I did neither. Instead I came to Saint Monica House, a very frightened and naive young woman.

At first I didn't want to be so far away from my boyfriend. I was homesick and lonely. I wanted my baby to be born and my life to be fixed. It was all so confusing. I didn't know if my parents would ever forgive me, and if I would ever get the life I set out for myself. Thanks to all the staff at Saint Monica House I was able to finish school, learn about the changes going on with my emotions, and figure out how I was going to raise this baby.

Thanks to my wonderful counselor, I started to feel good about myself and the decisions I was making. I felt more confident in my ability to handle situations, and believe me, many came up! I had my baby and eventually moved out into my very own apartment. My boyfriend came by a lot. My parents started to come around and things very slowly were looking up. I got a job and learned how to budget. My son and I were getting to know each other better and I was much more comfortable than I'd felt in a long time.

Things were tough too. My friends stopped calling and my boyfriend wasn't always there when I needed him. Sometimes my baby would cry for hours for reasons I just couldn't figure out. But guess what ? All the things I learned at Saint Monica House I used, from how to deal with my anger to how to deal with my landlord!

I got married to my boyfriend about three years ago. We bought our first home in September, just after we found out we were going to be parents again. Being pregnant brought back all the wonderful memories of being a mom for the first time. I am so grateful to have received the support and caring I got at Saint Monica House. I truly believe it has made me the wonderful capable mom I am today."

Thanks, everyone.
(L.K.J.)

Only One Mother

Hundreds of stars in the pretty sky,
Hundreds of shells on the shore together,
Hundreds of birds that go singing by,
Hundreds of birds in the sunny weather,
Hundreds of dewdrops to greet the dawn,
Hundreds of bees in the purple clover,
Hundreds of butterflies on the lawn,
But only one Mother the wide world over.

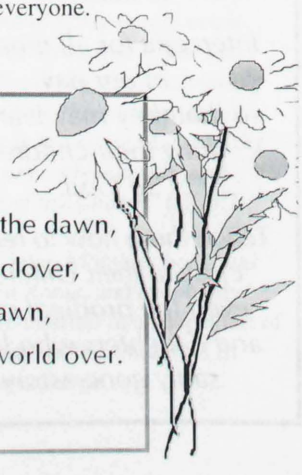

Submitted by Barbara Omelchenko (Hamilton ON)

Mary of Bethany

There are "Marys a-plenty" in the New Testament. If fact, they number seven. The Mother of God is a Mary, as is Jesus' most faithful disciple, Saint Mary Magdalene. Saint Mary, the wife of Clopas, witnessed the Crucifixion. The myrrh-bearing women, the first witness of the Resurrection, include three Marys, the mother of James, the wife of Clopas as well as Mary Magdalene. Among those whom Jesus loved is Saint Mary of Bethany. All five Marys mentioned above are known t us from accounts in the four gospels.

In addition, two Marys figure in the early history of Christianity. Saint Paul (Romans 16:6) sent greetings to "Mary who worked so hard" in Rome to spread the gospel and establish the church. This Mary was one of the many women whom the Apostle publicly praised as his valuable co-workers. Women like her shared equally in the heroic task of evangelizing the Roman Empire.

Another Mary made her home into a church. The first Christians met secretly and worshiped in private homes. In many cities, women like Saints Lydia, Prisca, and Nympha sponsored these "house churches". One of them is a Mary who lived in Jerusalem. She is mentioned in what is perhaps the earliest reference to a "house church". After escaping from prison, Peter "went straight to the house of Mary, the mother of John Mark, where a number of people had assembled and were praying Acts 12:12).

Those seven Marys of the New Testament represent who knows how many women in the primitive Christian church. Fortunately, they document the historical fact that women were vocal, active leaders at the beginning, when the church was born.

Some of these Marys are mentioned once or twice in the Scriptures, a name with or without a brief identification. Others like Mary Magdalene and Mary of Bethany receive greater prominence as protagonists in early Christian history.

Saint Mary of Bethany appears in two Gospels, once in Luke (10:38-42) and twice in John (11:1-44, 12: 1-8). (Both evangelists call her either Mariam or Maria.) That two Gospels present three different episodes involving Mary of Bethany indicates that the primitive church held her in honour. Apparently, both the Lukan and Johannine communities cherished the tradition and memory of her unique association with Jesus.

All that we know of Mary of Bethany derives from Luke and John. Although we wish more biographical details existed, enough survives to reveal the essence of Mary's personality and experience, transformed by Jesus.

Mary was not a sophisticated woman of the city. She was a village woman. She lived in Bethany, a village located on the lower eastern slope of the Mount of Olives, about two miles

from Jerusalem. Since it was near the capital, Jesus found it easy to visit his friends in Bethany frequently. For he "loved Martha and her sister (Mary) and Lazarus" (John 11:5).

Mary belongs to a small nuclear family of three, two sisters and a brother, all unmarried. Lazarus is a minor character in the stories preserved about his interesting sisters. When he died, the two women mourned him. After Christ resurrected Lazarus from the dead, the curious flocked to see him. With that the Biblical story of Lazarus ended.

Martha (she must have been the eldest) presided over the family. An energetic woman, she was used on being in charge. On two occasions she told Mary what to do. In one memorable instance she complained of Mary's conduct.

Martha was the acknowledged lady of the house. When Jesus visited Bethany, "a woman named Martha received him in her house" (Luke 10:38). Always its hostess, she offered her guests generous hospitality. It was Martha who prepared and served elaborate meals to Jesus and the disciples.

Martha expressed her love for Jesus in ways which ancient traditions had prescribed for women, hospitality and domestic service. No hostess was more attentive and gracious. Martha found fulfillment and joy within her home. Caring for her sister and brother and managing "her house," she was content. Nothing needed to change. Martha's conventional life suited her.

It did not suit Mary. She was different from Martha.

Mary did not hustle about the house like her sister. A much quieter person, she was not given to speech. In the three episodes described by Luke and John. Mary spoke only once. Even then, she repeated something that Martha had said earlier. Unlike Martha, Mary never talked about herself.

Yet Mary twice showed that she could assert herself, act independently of her sister. She had the requisite imagination and will to break away and move beyond the time-honoured restrictions imposed on women.

Once when Jesus came to the house in Bethany, "Mary…sat at his feet and listened to what he was saying". A rabbinic phrase, "to sit at someone's feet" meant "to study with that person". By sitting at Jesus' feet and hearing his logos, Mary made herself a disciple, a student. She openly claimed Jesus as her teacher. (Her highly unconventional action is recorded in Luke 10:38-42)

Mary was establishing a radically new relationship between herself and Jesus. Jewish rabbis did not have female disciples. Ancient custom forbade it. Religious instruction was the prized privilege reserved for males only. Rabbis were warned against teaching the Torah to their daughters! Now a woman in the village of Bethany was claiming a male privilege for herself.

Mary's unexpected departure from the norms set for women provoked an immediate reaction from Martha. Emerging from the kitchen where she was busy preparing a meal for their guest, she saw a new Mary. Her quiet sister had suddenly become another person, a disciple eager to learn from a charismatic teacher.

Startled by the transformation, Martha asked the teacher to dismiss his new pupil. "Lord, does it not matter to you that my sister has left me all alone to serve by myself? Tell her to help me.

To her mind, women belonged in the kitchen. Martha expected, therefore, that Jesus would rebuke Mary and send her back to do duty among the pans and pots. But Jesus was no ordinary rabbi, bound by traditions oppressive to women. Instead of dismissing Mary, he rebuked his hostess.

She worried too much and fussed over unimportant things. "Only one thing matters," Jesus told Martha. "As for Mary, she has chosen the good portion. And it shall not be taken away from her."

With these words Jesus rejected the stereotype accepted by Martha. The domestic sphere was not the only proper "place" for all women. Jesus welcomed Mary as his disciple. He thereby asserted that the intellectual and spiritual life was a proper "place" for women as well as for men.

In contrast to men of that time, Jesus trusted women to make choices. He affirmed Mary's right to choose for herself. Martha should not choose for Mary. Nor should society restrict her choices, Jesus, moreover, complimented Mary on her choice and promised that the intellectual, spiritual "place" chosen by her would "not be taken away." It was hers to keep.

With such moral support and encouragement from her teacher, Mary continued to grow in self-confidence. (John 12:18 tells the story of her second independent action.)

Six days before Passover Jesus went to the house of is friends in Bethany. A supper was prepared. As usual "Martha served". And as usual, Mary of Bethany did not. Nor did she speak. Instead, she acted, paying an unusual tribute to her teacher.

"And Mary brought a pound of ointment, pure and very costly nard, and anointed the feet of Jesus and wiped his feet with her hair. And the house was full of the fragrance of the ointment."

Again, Mary's unusual action provoked a hostile reaction. This time the hostility came from Judas Iscariot, who in a few days would betray Jesus for a few pieces of silver. Judas was an influential disciple, in charge of the circle's finances. Pretending now to have compassion for the poor, he protested that the money spent by Mary for the ointment should have been given to them.

Once again, Jesus defended Mary's choice and actions. "Let her be. She had to keep this ointment for the day of my burial. You have the poor with you always. But you do not have me always."

Although Jesus had several times alluded to his approaching death, none of the twelve male disciples had understood what he was saying. Of al the friends of Jesus\ only Mary of Bethany had understood. She alone had intuitively sensed Jesus' nearness to isolation in pain and death. So she chose to buy the most expensive ointment as a last gift of love. Mary offered it in gratitude to the teacher who had liberated her and transformed her life.

Although the primitive church honoured Saint Mary of Bethany as a true disciple of Christ, errors and ironies have since clouded her identity. Not only has she long been confused with Mary Magdalene, she has also long been identified with the "sinful woman", the nameless harlot who anointed Christ in the house of a Pharisee (Luke 7:36-50).

Furthermore, the memory of Mary has receded into oblivion, in contrast to that of two men associated with her history. Because Christ resurrected him (and for no other reason), her brother Lazarus is a much commemorated saint. Likewise, we remember Judas Iscariot the trainer-disciple who protested Mary's anointing of Jesus.

It is indeed ironic that Saint Mary of Bethany, the sensitive, living disciple of Christ, has been forgotten.

Origen, the great Alexandrian teacher and Biblical scholar of the third century, is one who had read Mary's story, understood it and remembered it.

Blessed are his servants, who stand ever in his sight. It is not those who sometimes stand sometimes do not stand who are truly blessed, but those who always and unceasingly stand by the Word of God. Such a one was that Mary who sat at Jesus' feet, hearing Him. *(The Song of Songs)*

Reprinted from
Saints and Sisterhood:
The Lives of Forty-Eight Holy Women,
by Eva Catafygiotu Topping

⌘

Рідна Мама.

(Пісня на День Матері.)

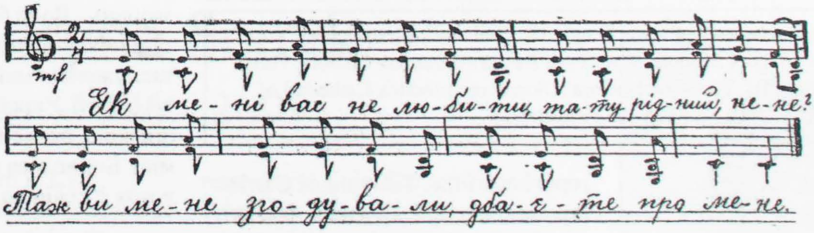

Як мені вас не любити,
Моя рідна Нене?
Таж ви мене згодували
Й дбаете про мене.

Та-ж ви мене згодували
Власними руками;
Ой нема то ніде в світі,
Як в рідної Мами.

Мама розуму навчає,
Мама приголубить,
Ніхто мене так на світі,
Як Мама, не любить.

Жіночі Постаті
Women of Influence

Ірина Сеник

Відзначення Свята Героїнь у Вінніпезі

Panakhyda Service in memory of Iryna Senyk. His Eminence Metropolitan Yurij, V. Rev. Archpriest Gregory Mielnik, Rev. Yurij Banha (Ukrainian Catholic Parish of St. Joseph), Rev. Dr. Yaroslaw Buciora (Ukrainian Orthodox Cathedral of St. Mary the Protectress)

Під патронатом Комітету Українок Канади відділ у Вінніпезі, 27 лютого 2011 року в залі Інституту Просвіта, відзначили Свято Героїнь України.

В цьому році ми вибрали Ірину Сеник - героїню, українську поетесу, членку ОУН, членку Гельсінської групи, яка прикладом усього свого життя показала справжню мужність і непохитність в боротьбі за волю України та за її самостійність.

Вже два роки минуло, як її немає. Відстраждала - відмучилась ця героїчна жінка. Тому наше Свято героїнь, яке присвячене її пам'яті, почалося з Панахиди. Відслужили панахиду протоієрей, д-р богословія, настоятель Собору Покрови Божої Матері Ярослав Буцьора. З цього ж Собору дякували Віра та Володимир Сенчуки. Від Католицької Катедри Св. Йосипа відслужив панахиду отець Юрій Банга. Щиро вдячні всім Вам!

В залі були присутні Високопреосвященніший Митрополит Юрій, прот. і настоятель Катедри Прес. Тройці Григорій Мельник, іподиякон Яків Мельник, настоятель Католицької церкви Св. Євхаристії д-р Михайло Квитковський.

Заля була гарно вдекорована. Можна було оглянути виставку творів Ірини Сеник, взірців вишивок, купити її книги, а також ознайомитися з друкованими матеріалами із її життя і творчості.

Відкрила Свято вступним словом і привітанням голови КУК Олена Гериті, а головну доповідь мали в двох мовах - українською - представниця до КУК від Союзу Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки Людмила Павенська, англійською - представниця Української Католицької Жіночої Ліги Канади Домніка Ступак.

Ірина Сений є однією із ста героїв світу, визнаних на з'їзді Світової Федерації Українських Жіночих Організацій 1998 року в Америці, найдовгостроковіший політичний в'язень - 34 роки в'язниці, таборів і заслань. Вона була як і талановитою поетесою, так і заслуженою майстринею народної творчості України, громадською діячкою, почесною громадянкою міст Борислава і Львова. Вона жила Україною і для України.

Я до тебе, Вкраїно,
Через темряву й сніг
Поверталась невпинно
Із найдальших доріг.

Це слова із її глибоко патріотичної і всім нам зрозумілої, близької нашим серцям поезії. Трагізм неймовірно важкої долі відбувся у її віршах. В 2006 році Ірина Сеник була нагороджена Указом Президента України "За мужність". Поховано сл. п. Ірину Сеник на Личаківському кладовищі у Львові. Вічна їй

пам'ять! А її поезія, поезія дії, боротьби - живе в нашій пам'яті!

Я знаю і знала ще зрання
Що навіть найбільші страждання
Не приносять народові волю
Її здобувають на бранному полі.

Мистецька програма, яка слідувала за доповідями, була добре складена. Учасники концерту порадували всіх присутніх гарною музикою і співом. Під диригентурою Рея Ганібана, і оркестра "Лицарі музики" прозвучали українські пісні. На бандурі заграв Вільям Лейк - вдячні йому і слухали його гру ще і на минулих наших концертах. Милозвучно і на високому професійному рівні звучали пісні у виконанні жіночого тріо хору ім. О. Кошиця - Мирослава Пачес, Ліда Горохолин, та Лувелин Армстронг. Вдячні всім учасникам мистецької програми. Закінчилося свято відспівуванням усіма присутніми

Event participants with His Eminence Metropolitan Yurij

Славня України. А далі була гостина, спілкування, обмін враженнями, а також зустрічами-привітаннями серед нашої національно свідомої української спільноти.

Історія Свята Героїнь вже налічує 55 років і воно було започатковане на заклик СФУЖО в 1956 р. Раді, що ми продовжуємо цю традицію, горді тим, що свято пройшло успішно, і віримо, що з нашими зусиллями воно буде жити і далі.

Комітет Українок Канади
відділ у Вінніпезі

Iryna Senyk

1926 - 2009

Iryna Senyk was born in Lviv, Ukraine, in 1926. She was known as a poet and a political activist. She was born into a family of *січові стрільці*, a military group fighting for Ukrainian independence from 1912–919 against both Poland and Russia.

As an adult, she also became a member of the Organization of Ukrainian Nationalists. Due to her involvement, she was arrested in December 1945 and accused of treason against the homeland. She was sentenced in March 1946 to 10 years of hard labor camp and lifelong exile. In 1968, she was re leased, but prohibited from returning to Lviv. She settled in Ivano-Frankivsk where she became involved with the *Шестидесятники*, Sixties Activists, and work ed as a nurse. In November 1972, she was arrested and charged with engaging in anti-Soviet propaganda. January 1973, she was declared a particularly dangerous repeat offender, and was sentenced to six years harsh labour camp and five years exile. She served her sentence in the women's unit of the *Мордовіянь* political labor camps where she took part in hunger strikes to mark the Day of Soviet Political Prisoners, signed letters and appeals to the world community, trying to draw attention to the

Ірина Сеник
Iryna Senyk

flagrant violations of basic human rights in the USSR. Iryna Senyk joined the Ukrainian Helsinki Group in 1979. On October 30th, a document was published with the title *Ламентація* where three members, Oksana Meshko, Nina Strokata and Iryna Senyk addressed an appeal to the world community informing them of the numerous instances testifying to the escalation of State terror and defamation directed at the Ukrainian hum an rights movement in Ukraine. She was released in August 1983. Iryna Senyk spent a total of 16 years in prison and labor camps and 18 years in exile.

The years of imprisonment and exile have not destroyed her love of life. This spirit is dramatically expressed in Senyk's poetry. She invites the readers to share her experiences, inspires them to rise above physical and mental anguish and to share her love of those close to her; Nature, God, and her Homeland.

It was while in prison that she was taught how to embroider by a cellmate, a nun. For thread, they unraveled bits of the prison uniform, and Iryna's kerchief. Fish bones served as needles. Her burning love of beauty and of color is reflected in her delicate embroidery and the artistic ornamentation that accompanies her verses.

In commemoration of Iryna Senyk, the Ukrainian Canadian Women's Council, Winnipeg Branch [KYK] at Institute Prosvita hall, displayed numerous photographs illustrating the ways Ukrainian embroidery can be fashionably adapted to elegant styles. These examples can be found in the book "*Біла Айстра Любови*", "White Aster of Love". This book on display, is also available for sale at *Український Голос*, Ukrainian Voice, 842 Main Street, Winnipeg.

An excerpt of her poetry:

I will return yet to Lviv
And there I'll live forever,
For there it was my first song
blossomed,
First love revealed its flower
А я ще вернуся у Львів
І буду в ньому вічно жити,
Бо там розцвів мій перший
спів,
Найпершого кохання квіти.

In November 2005, she was awarded the Order of Princess Olha, 3rd order, then in November 2006 with an award for Courage, 1st order.

Iryna Senyk passed away in Boryslaw, Ukraine, on October 25, 2009. She was buried in Lviv. Iryna's death was de finitely the end of an era of heroines but it also was a start of a new Organization of Ukrainian Nationalists Freedom fighters. Вічна їй пам'ять!

The Commemorative Service to honour Iryna Senyk was graced with the presences of His Eminence Metropolitan Yurij (Kalistschuk) Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy, Metropolitan of Canada, Prim ate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada; Archpriest Gregory Mielnik, Dean and subdeacon Jacob Mielnik of the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity and Rev. Dr. Michael Kwietkowski of the Ukrainian Catholic Parish of the Holy Eucharist. Panakhyda service was conducted by Rev. Jaroslav Buciora and Rev. Yurij Banha and assisted by Vera and Volodymyr Senchuk.

The opening greetings were presented by M.C. Olena Garrity, President of UCC-UCWC Winnipeg Branch. After Panakhyda, there was a short program. An autobiography to commemorate Iryna Senyk was presented by Ludmilla Pavenska, in Ukrainian, and Domnica Stupak in English. Entertainment

Mrs Domnica Stupak (Ukrainian Catholic Women's League of Canada) delivering her speech

was presented by the Musical Knights Orchestra, Director Ray Honeybun, Bandura Soloist player, William Lake Jr. and O. Koshetz Choir ladies trio Myroslava Paches, Lida Horocholyn and Llwellyn Armstrong. The concert closed with the Ukrainian National Anthem,"Ще не вмерла Україна." After the concert there was fellowship and a light lunch was served.

The main function of the Ukrainian Canadian Women's Council, (UCWC), Winnipeg Branch is to hold a commemorative concert honouring past heroines of Ukraine. This year's heroine was Iryna Senyk.

Ukrainian Canadian Women's Council, Winnipeg Branch, consists of four organizations:

1. League of Ukrainians in Canada [ЛУК]
2. Ukrainian Women's Association of Canada [UWAC]
3. Organization of Ukrainian Women in Canada [ОУК]
4. Ukrainian Catholic Women's League of Canada [UCWLC]

Submitted by Domnica Stupak,
Ukrainian Canadian Women's Council
(UCWC), Winnipeg Branch

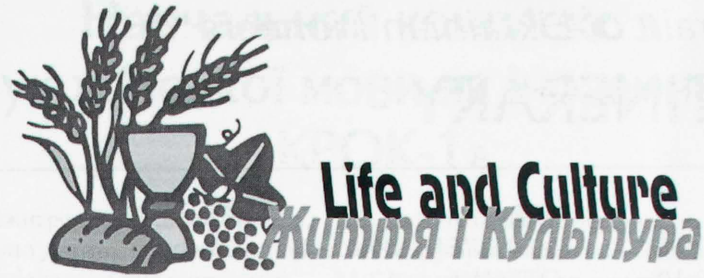

Historical Train of Ukrainian Pioneers

120 years ago they arrived in Canada with the dream of freedom and a better life.

These primarily poor, peasant farmers were just what the young Dominion of Canada needed to open up the vast, under populated lands of the west. They were industrious, they knew how to farm and they were used to hardship. They sold their land, their homes, and everything but their essential belongings to raise the fare for the voyage to Canada. With tears in their eyes, they kissed their relatives and friends goodbye and cast a last, nostalgic glance at their villages in their beloved Ukraine.

Today it is difficult to envision the hard times faced by the early Ukrainian settlers in Canada. After disembarking in Halifax or Quebec, the immigrants would wait at the immigration building until they could continue their voyage westward by Pioneer Trains. After completing this long journey, it would take a few years of hard work before they would be physically comfortable in the New World. In the meantime, they had no material possessions beyond a quarter section of rough land and the few belongings they had brought with them from Ukraine. They had no comforts except the companionship of their neighbours. And they had only their dreams to give them the strength to carry on.

In 120 years, the Ukrainians in Canada make up one of the strongest communities in this country. They continue to contribute in the development of the Canadian state today, as they did in the last century. There are more than 1.2 million persons of Ukrainian descent living in Canada giving this country the world's third-largest Ukrainian population behind Ukraine itself and Russia.

To celebrate the 120th anniversary of Ukrainian settlement in Canada the Embassy of Ukraine in Canada is launching the project of the Historical Train of Ukrainian Pioneers.

This Project will:
- include participants who will trace the same path that Ukrainian pioneers took at the end of the 19th and early 20th centuries
- start in Halifax and finish in the Canadian Prairies, just as the pioneers travelled;
- present the Ukrainian culture in selected Canadian cities;
- culturally unite the Ukrainian communities in different Canadian provinces;
- attract media and public attention and focus on how the Ukrainian community contributed in the development of Canada;
- celebrate the 120th anniversary of Ukrainian settlement in Canada.

The Project is planned to be launched on Wednesday, June 23, 2011 at the Canadian Museum of Immigration at Pier 21in Halifax. The following day, participants will board the train with the following itinerary: Halifax - Montreal - Ottawa - Toronto - Winnipeg - Saskatoon - Edmonton.

Intended participants on the Train:
- federal and provincial/territorial politicians;
- leaders of the Ukrainian community in Canada;
- Canadian and Ukrainian media;
- representatives of the Embassy of Ukraine in Canada;
- Ukrainian and Canadian artists, performers, musicians etc.

The participants will be given the option to travel any segment of the itinerary, i.e. from Halifax to Ottawa or from Toronto to Winnipeg etc. Passengers of the Train are encouraged to wear authentic Ukrainian costumes and take the things the first Ukrainian pioneers took on their journey to the New World, i.e. Shevchenko's Kobzar, Ukrainian icons, grains etc. Passengers will have stopovers from between 1 and 3 days in each of the selected cities. They will be able to take part in the planned cultural events, organized in cooperation with the local Ukrainian communities.

The Golden Sponsor of the event is VIA Rail. The sponsors are Borden Ladner Gervais, Canada Inns and others.

Follow the project on the Facebook under the title "Canadian Train of Ukrainian Pioneers". Ask your questions about the Train of Ukrainian Pioneers at train@ukremb.ca.

Historical Train of Ukrainian Pioneers

- ITINERARY -

Date	Train	DEP		ARR		Class / Classe
24 Jun 2011	015	HALIFAX	12:15	MONTREAL	09:05+1	Sleeper Touring
26 Jun 2011	033	MONTRЙAL	10:10	OTTAWA	12:16	Economy
28 Jun 2011	043	OTTAWA	08:41	TORONTO	13:05	Business
30 Jun 2011	001	TORONTO	22:00	WINNIPEG	08:00+2	Sleeper Touring
04 Jul 2011	001	WINNIPEG	12:00	SASKATOON	22:22	Economy
07 Jul 2011	001	SASKATOON	22:47	EDMONTON	06:37+1	Sleeper Touring

Thursday, June 23, 2011
Halifax, Museum "Pier 21" - Opening ceremony

Friday, June 24, 2011
12:15 - Train departs from *Halifax to Montreal*. Duration: 21 hours 50 min.

Saturday, June 25, 2011
09:05 - Train arrives in *Montreal*.
Events in Montreal

Sunday, June 26, 2011
10:10 - Train departs from *Montreal to Ottawa*. Duration: 2 hours 6 min.
Events in Ottawa

Monday, June 27, 2011
Events in *Ottawa*

Tuesday, June 28, 2011
08:41 - Train departs from *Ottawa to Toronto*. Duration: 4 hours 24 min.

Wednesday, June 29, 2011
Events in *Toronto*

Thursday, June 30, 2011
22:00 Train departs from *Toronto to Winnipeg*. Duration: 1 day 11 hours.

Friday, July 1, 2011
Trip to *Winnipeg*

Saturday, July 2, 2011
08:00 - Train arrives in *Winnipeg*

Sunday, July 3, 2011
Events in *Winnipeg*

Monday, July 4, 2011
12:00 - Train departs from *Winnipeg to Saskatoon*. Duration: 11 hours 22 min.

Tuesday, July 5, 2011
Events in *Saskatoon*

Wednesday, July 6, 2011
Events in *Saskatoon*

Thursday, July 7, 2011
Events in Saskatoon
22:47 - Train departs from *Saskatoon to Edmonton*. Duration: 7 hours 50 min.

Friday, July 8, 2011
06:37 - Train arrives in *Edmonton*.
Events in Edmonton at Ukrainian Heritage Village. Closing ceremony.

"Мистецтво, Наука, Історія" (О. Кульчицька, 1877-1967) / "Art, Education, History" (O. Kulchycka)

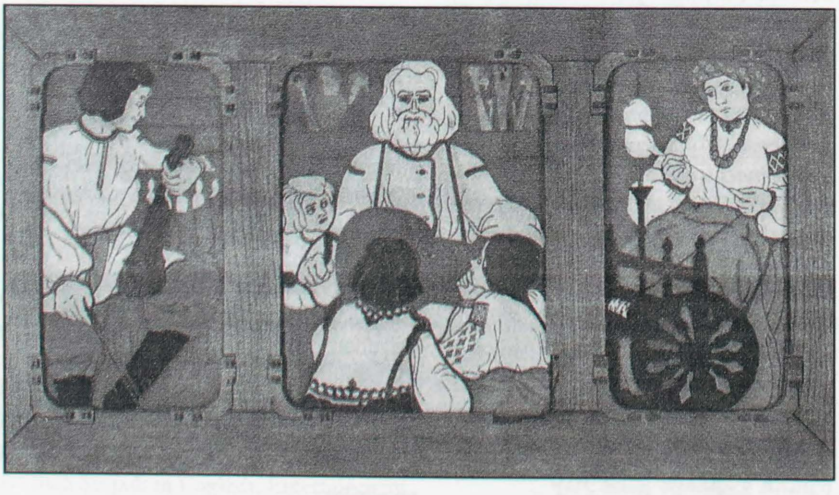

Навчальний комплекс з української мови як іноземної «КРОК-1»

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» випустив навчальний комплекс з української мови як іноземної «КРОК-1».

Авторами даного видання є Олеся Палінська та Оксана Туркевич, а вийшло воно під загальною редакцією Ірини Ключковської - кандидата педагогічних наук, доцента, директора МІОК.

Навчальне видання побачило світ завдяки фінансовій підтримці Благодійного фонду **Foundation Vidrodgenia**, засновником якого є Богдан Гаврилишин.

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою висловив щиру подяку Фонду, зокрема Богданові Гаврилишину, за розуміння і допомогу у виданні навчального комплексу з української мови як іноземної «КРОК-1». Адже вивчення української мови - це не лише потужний фактор збереження національної ідентичності українця за кордоном, але й джерело пізнання України.

Досі в Україні не було системного підходу до вивчення української мови в іншомовній аудиторії, а навчальний комплекс «КРОК-1» започатковує серію навчально-методичного забезпечення для різних етапів навчання.

І особливою цінністю цього видання є те, що вперше в Україні опубліковано не окремий підручник, а цілісний комплекс для навчання української мови як іноземної.

Одномовний навчальний комплекс з української мови як іноземної укладений відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, зокрема «КРОК-1» призначений для вивчення української мови на елементарному та основному рівнях (А1-А2).

Навчальний комплекс складається із:

- **посібника (книги для студента)**, який містить тексти і діалоги на різноманітні теми, граматичну інформацію, вправи для закріплення лексичних і граматичних навичок, завдання для спілкування у групі, домашні завдання, граматичний довідник, у якому систематизовано й узагальнено матеріал, поданий протягом курсу, контрольні завдання для перевірки вмінь і навичок.
- **методичного посібника (книги для викладача)**, у якому викладено загальні принципи роботи з посібником для студента, а також поурочні методичні поради;
- **комплекту карток із вправами** для закріплення вивченої лексики і граматики; на звороті карток - ключі й пояснення;
- **компакт-диска із аудіофайлами** (записами слів, текстів, діалогів, пісень) та електронними варіантами методичного посібника для викладача, міні-словника до уроків, граматичного довідника у форматі PDF.

Навчальний комплекс був апробований у ряді українознавчих центрів, зокрема в університетах України, Німеччини, Польщі, Канади, Великої Британії.

Видання було презентоване на Міжнародній конференції «Львів для української мови у світі», що пройшла 21-22 лютого ц.р. Учасники конференції, фахівці із української мови як іноземної, дали високу оцінку виданню.

Колектив авторів МІОКу працює над створенням наступних навчальних посібників серії «КРОК-1» для вивчення української мови на рівні А2+ та В1, а також над іншим навчально-методичним забезпеченням з української мови як іноземної.

За додатковою інформацією, прошу звертатися до Посольства України в Канаді 613-230-2961 дод. 105.

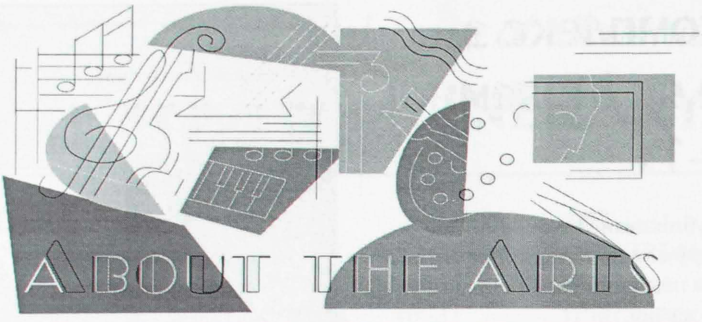

Українська програма на канадському кінофестивалі

16 березня ц.р. Посол України в Канаді Ігор Осташ взяв участь у представлені Української кінопрограми в м.Монреаль, що відбулося у рамках проведення 15-го Міжнародного Фестивалю короткометражних фільмів в м.Сегене та було приурочено до 20-ї річниці незалежності України.

Захід відбувся в одному з центральних кінітеатрів м.Монреаль «Сінема дю Парк». Під час виступу перед початком показу фільмів І. Осташ наголосив, що сучасний український кінематограф продовжує славні традиції, закладені такими видатними режисерами, як О. Довженко та С. Параджанов. Посол також повідомив присутніх, що фільм «Земля» українського режисера О. Довженка був названий одним із 12 найкращих фільмів усіх часів та народів. Крім того, І. Осташ підкреслив, що особливого значення представлення Української кінопрограми в Канаді набуває у зв'язку з тим, що цього року відзначається 20-а річниця незалежності України та 120-а річниця поселення українців в Канаді. На заході були присутні численні кінолюбителі, серед яких переважали канадці неукраїнського походження. Водночас, особливий інтерес ця програма викликала серед представників української громади м. Монреаль.

Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів "Рігард" в. м. Сегене відбувся з 12 по 16 березня ц.р. Українська кінопрограма, представлена на фестивалі, була підготовлена у співпраці з Міжнародним кінофестивалем "Молодість" в м. Київ за активно сприяння Посольства України в Канаді. На фестивалі були продемонстровані такі українські короткометражні фільми: анімаційний фільм "Йшов трамвай No. 9" (режисер Степан Коваль), документальний фільм "Проти сонця" (режисер Валентин Васянович), документальний фільм "Подорожні" (режисер Ігор Стрембіцький), художній фільм "Глухота" (режисер Мирослав Слабошпицький), художній фільм "Клятва" (режисер Марина Брода), художній фільм "Собаки Українки" (режисер Дарія Онишенко, художній фільм "Її місце порожнє" (режисер Богдана Смирнова). При цьому, художній фільм Д. Онищенко "Собаки Українки" брав участь у конкурсній програмі фестивалю. Усі фільми української кінопрограми демонструвалися мовою оригіналу субтитрами французькою та англійською мовами.

Крім того, вітання учасникам Міжнародного фестивалю короткометражних фільмів "Рігард" були надіслані від української анімаційної хуожниці на піску, переможниці другого сезону телешоу "Україна має талант" Ксенії Сімонової, а також продемонстрований її короткий відео сюжет з пісочної анімації.

Українську кінопрограму на фестивалі представляли режисер Дарія Онищенко та програмний директор Міжнародного кінофестивалю "Молодість" у м.Київ Денис Нікітенко.

Загалом, Українська кінопрограма була презентована у трьох містах канадської провінції Квебек: 12 березня ц.р. в м. Сегене - основному місці проведення Міжнародного фестивалю короткоментражних фільмів "Рігард", 14 березня ц. р. в. м.Квебек та 16 березня ц.р. в м. Монреаль, що вважається однією із світових столиць кінофестивалів.

Представлення Української кінопрограми в Канаді дозволяє на високому рівні продемонструвати професійній публіці та канадській громадськості набутки українського кінематографу після проголошення незалежності України, а також викликало широкий інтерес серед канадської громадськості.

Прес-служба Посольства України в Канаді

FUSION: Harmony in Motion

Edmonton's **Viter Ukrainian Dancers and Viter Ukrainian Folk Choir** have taken their place among the major performing ensembles of Canada by infusing the folk art of traditional Ukrainian dance and song with modern themes. Their presentations preserve traditional Ukrainian cultural elements while introducing a contemporary flair.

On Saturday, June 25th at the Northern Alberta Jubilee Auditorium, the ensemble presents **Fusion: Harmony in Motion**, in celebration of the Dancers' 15th Anniversary. This exciting concert performance will feature trademark works from Viter's repertoire and premiere several pieces of original choreography.

One of the innovative works to be featured has been created in collaboration with internationally-renowned jazz pianist John Stetch. Commemorating the Great Famine of Ukraine in 1932-1933, Sad Memories of Childhood is a moving piece which focuses on a woman who has lost her family to the tragedy. Through her nostalgic recollections we share her treasured memories with loved ones and ultimately experience her devastating loss. Other feature pieces include Seasons of Culture and the tremendous finale — Hopak. John Stetch will also be performing some solo works as part of the performance.

Tickets ($35 and $25 plus service charges) are available at Ticketmaster outlets, online at www.ticketmaster.ca or through viter@shaw.ca.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❐ Renewed Subscription ❐ Gift for a friend ❐

Name of Subscriber ____________________

Address ____________________

City ________ Province ______ Country ____________ Postal Code __________

If gift, please indicate from whom ____________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ______ for _______ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

For Our Children

Нашим Дітям

Симон Петлюра

Симон Петлюра - один з найвизначніших українців нашого народу. Під його керівництвом Україна звільнилась з-під панування Росії.

Народився Симон Петлюра 1879 року в українському місті Полтаві. Походить він з давнього козацького роду. Ще з малих літ Симона Петлюру дуже любили його товариші. Він був завжди привітний, добрий, гарно з усіма поводився.

Учився Симон Петлюра в духовній семінарії, а потім ще багато читав, багато мандрував по Україні та по інших краях. Пізніш він редагував газети та журнали і сам багато писав. Він писав про Україну та про наш народ.

У 1917 році почалася українська національна революція. Українці скинули російського царя. Тоді Симон Петлюра вернувся з Москви в Київ і почав творити українське військо. Він був головним отаманом нашого війська.

Війна України з Росією була дуже довга і важка. Російські комуністи не раз піднімала повстання проти нашої влади. Їх завжди розбивав Симон Петлюра з своїми козаками. Найбільше повстання було в Києві, коли російські комуністи захватили Арсенал, де робили зброю. Симон Петлюра те повстання придушив, забрав у полон багато росіян. Між полоненими була і найстрашніша комуністка Євгенія Бош. Усі українці дякували Петлюрі за визволення.

Боровся Симон Петлюра проти німців, які хотіли панувати в Україні. Весь народ підтримував Симона Петлюру, усі його любили й шанували. Коли Петлюра входив у Київ на чолі великого українського війська, то кияни

зустрічали його з квітами та музикою. То було всенародне свято.

Пізніше Росія тимчасово перемогла Україну. Наше військо відійшло з України. Та Симон Петлюра і на чужині продовжував боротьбу з Росією: він готував народ до визволення. Це лякало росіян і вони вирішили його вбити. Вони підіслали жида Шварибарла і він убив Петлюру в Парижі, у Франції. Це сталося 25 травня 1925 року.

Уся Україна оплакувала Симона Петлюру. День 2 травня став сумним днем для всіх українців. Це була найбільша втрата України.

Із журналу "Соняшник", травень 1957

Моя Мама

Снилось мені ясне сонце, що в хаті світило -
а то лиш так моя мама дивилася мило.

Приснивсь мені легкий вітрик, що пестив колосся -
а то мені моя мама гладила волосся.

Снилась мені ягідочка, як мед солоденька -
а то мене цілувала мама дорогенька.

Снились мені ангелики, що в рай мене несли -
а то мене мамині ручки до серця притисли.

Марійка Підгірянка

M - For the MIL-LION things she gave me,
O - For making me her OWN,
T - For the TEARS she shed to save me,
H - For her HEART of purest gold,
E - For her EYES, with love-light shining,
R - For she is always RADIANT and will always be.

Хто вас діти щиро любить?
Хто вас ніжно так голубить,
Як слабі ви, — цілі ночі,
Не стуляє свої очі?
Люба матуся!

Хто колисочку гойдає?
Хто вам пісеньку співає?
Хто вам казачку розкаже?
Хто молитву вам прокаже?
Матуся ріднесенька.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zennia Yuzik
National UWAC President

With the joyous Resurrection of our Lord and Saviour Jesus Christ, we warmly greet His Eminence Metropolitan Yurij, His Grace Bishop Ilarion, His Grace Bishop Andriy, the clergy, and all the members of the Ukrainian Orthodox church of Canada. May the spirit and the light of the Easter Season shine brightly in our hearts throughout the coming year. May we all follow the Commandment of our Lord to "Love your neighbor as yourself".

Mother's Day

We greet all mothers and grandmothers wishing them good health and many happy years with their families. A mother's love is as constant and as never-ending as the passage of time, and a mother's life is one of devotion and many sacrifices. On this special day, and on each day during the course of the year, in our own way, we express our love, gratitude, and appreciation to our mothers; and if our mother is no longer with us, we remember her with a prayer, and thoughts of gratitude for the love and care she gave us throughout her life. On this day, we should also remember other special women, our Godmothers and special aunts, with thanks and appreciation for their love and support. May God Bless and keep all these wonderful women in our lives.

USRL Convention 2011

The USRL Convention is approaching quickly, and we are encouraging each branch to send delegates. We would like every branch to participate in the discussions, to have their ideas heard and vote on the issues. Every convention gives us direction for the following term and each branch should be part of the decision-making.

Any Provincial Executive, Convenor, branch or member wishing to send in a resolution (resolutions) should do so by May 31, 2011.

We ask all Provincial Executives, Convenors, Branches to send in their reports for the convention booklet by May 31, 2011.

Amendments to the Constitution will be sent out with the newsletter early in May. Please discuss these at your meetings, and be prepared to vote. Please bring your existing Constitution with you.

When you receive your convention information, you will notice that, as at the last convention, the Museum AGM and Session are taking place starting at 9:00 a.m. on Thursday, August 11th. Also, the first UWAC session is to be held at 4:00 -5:30 p.m. on the same day. Please make your travel arrangements so that you arrive in time to take part in these sessions.

Anniversaries

2011 is a significant year for the Ukrainian Women's Association of Canada. This year we recognize the 85th Anniversary of our organization, and the 75th Anniversary of the Ukrainian Museum of Canada. We ask each branch to plan a special function in their parish to recognize these important milestones.

To celebrate, the UMC has put together a wonderful tour to Ukraine, where the participants will have the opportunity to visit museums, historical sites, and see beautiful works of art and architecture. To find out more about this tour, please call the UMC at 306-244-3800.

Canadian Museum of Human Rights

The Ukrainian Canadian Congress has been keeping us informed of the developments regarding the Canadian Museum of Human Rights - CMHR, which is to be built in Winnipeg. In 2003, the promises made to the Ukrainian Canadian community by the Asper Foundation stated that the Holodomor and the Internment of Ukrainians would have a permanent

and prominent space in this museum, which is to be publicly funded. However, in the final report of the Content Advisory Committee, we see that those pledges have not been honored.

The Chief Operating Officer of the CMHR recently stated that only the suffering of the Jews and the Canadian Indigenous peoples will have permanent and prominent assigned gallery spaces. A hundred or so other genocides or crimes against humanity would be put together into a "Mass Atrocities" zone. We should not accept this - in a museum that is tax-payer funded all peoples should be fairly and equitably represented.

The UCC has called on all Ukrainians to take action by writing their Members of Parliament of their displeasure, and by signing the petition which has been circulated. Very recently the UCC sent out packages of post-cards to sign and send to your MP. If you received this package of postcards in your community, please take the time to pass them to all members of your branch and parish. We must stand united in this matter so that the genocides suffered by Ukrainians are not slighted.

Ankety

We urge all branches who have not yet submitted their ankety to send them in as soon as possible, as the deadline date is fast approaching. Your anketa must be sent in soon if you wish to participate in the convention.

A heartfelt thanks to all the branches for their generous donations. Your donations to the Church, to the various needs and charities, and to the needs of our Association are much appreciated. A mandate of our UWAC is to serve and help where help is needed, and you are following what we need to do.

MOM: Made Of Miracles

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

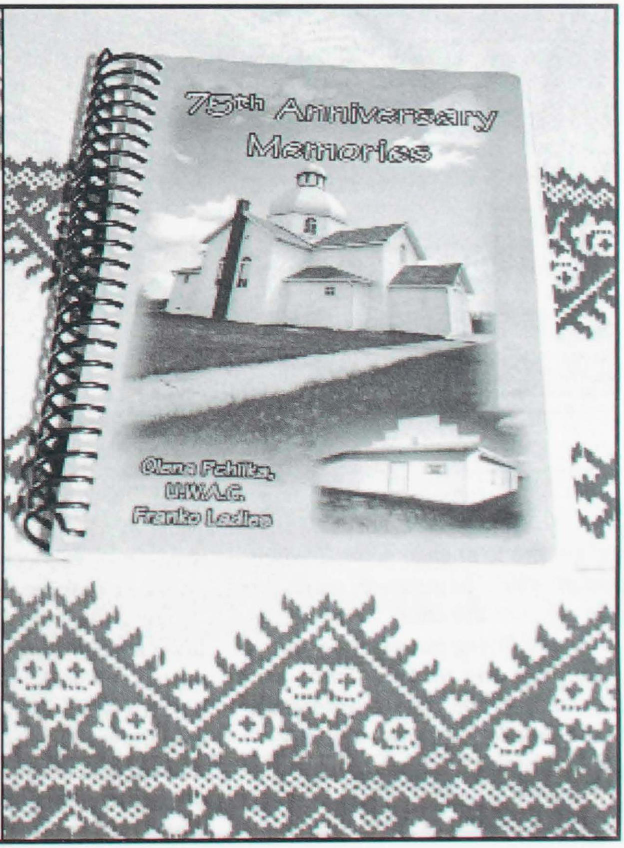

Громадська Хроніка
Community Events

День серця в Едмонтоні

Treasurer Kay Hobden collects memberships

<<... Forming a group of like-minded people to engage some humanitarian effort, for instance, magnifies the effect of the effort, at the same time amplifying our essential connection to one another. Since we are facets of the One, anything we undertake together moves everything upward exponentially for everyone ...>>

Joseph Dispenza

Щороку в останні дні зими, коли у втомлених снігах вже оживає натяк на близьку весну, відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана влаштовує особливе свято - членський чай, коли можуть прийти родинно, зустрітися, поспілкуватися на тему, котра всіх цікавить, порозмовляти, послухати один одного, один про одного, то про життя з усіма можливими аспектами, потребам, дарами та законами.

В родинно - теплій обстановці, за заквітчаними столами під дахом рідної Церкви, поряд з друзями, при горнятку доброго чаю чи кави легко пливла розмова і чудово пройшов час, коли ми слухали про довголітніх членок організації, що рік за роком вишивали рушничок історії відділу кольоровими веселими нитками патріотизму, любові до невтомної добродійної праці. В цьому році вшановували п. Катрусю Гобден, котра дбає. за організаційні фінанси як за світлицю свого дому, п. Грушку і п. Нунчак, без котрих неможливо уявити обід жодного заходу відділу, п. Добролі, котра торкнулася життя десятків людей м'яким голосом клавіш свого піано, високістю принципів та любов'ю до мистецтва.

Протягом свята, ніби вчувався звук маятника машини часу, на фон котрого лягала нерухома вагомість вічної добродійної праці.

Олена Гарасимів, Донна Ковалишин і всі членки та управа відділу чудово підготували програму, своїм професіоналізмом і вмінням надавши їй глибокого змісту і привабливості.

Присутніх вітала голова Провінційної Управи Союзу та Голова Церковної Управи Катедри Св. Івана, п. Джералдін Наконечна, настоятель Катедри Св. Івана о. Семотюк, голова відділу - Донна Ковалишин. П. Катрусся Гобден традиційно зібрала членську вкладку, референтка "Променя" Наталя Гриців займалася переплатою журналу "Промінь".

Коли проводиться традиційний членський час відділу, завжди

обирається якась цікава тема, котра прикрашає святкову зустріч. На цей раз це був "Місяць серця". Почесна гостя, добродійка Зубрицька, підготувала дуже цікаву презентацію, з котрої кожен почерпнув щось цікаве. Для мене особисто відкриттям було те, що відпочивати потрібно ще перед тим, коли ми втомимося - тому що втомлений організм тяжко відновлює свої сили і потребує на це багато часу...

Я записалася до відділу за два тижні по приїздові до Канади з України; це був 1996 рік. 15 років пізніше, я все ще сумую за Україною, вже ніби і коріння душі вросло в цю землю, а серце - так само там, на Україні. Лише коли приходжу на чай до Союзанок, чи виконую чергову роль в виставі самодіяльного драматичного театру чи співаю українських пісень - щасливо стає на серці - ніби додому перенесуся...

Багато пережилося в цій державі Американського континенту, де так багато наших земляків і Українських організацій, почерез котрі ми маємо нагоду втілити в життя своє бачення людяності, пережити моменти самореалізації, використати сповна закладений в нас при народженні духовий потенціал, та зрости і вдосконалитися всесторонньо.

Зима уже перекотилася у березень. Нехай Весна принесе усім Союзанкам радість відродження, рясний цвіт садів та квітників, сонця і тепла, щастя, здоров'я та любові - з котрої все починається і все проростає.

Наталя Грицію, Едмонтонський відділ Союзу Українок Канади

UWAC Branch President, Donna Kowalyshyn (standing) with UWAC Provincial President, Geraldine Nakonechny

Promin Convener, Nataliya Grytsiv, collecting subscriptions

Long-time member, Oksana Ensslen, viewing the information table

Активна участь СФУЖО у 55-у Сесії Статусу Жінок в ООН

З 22-го лютого до 4-го березня 2011 року у Ню-Йорку відбулася 55-та сесія Комісії статусу жінок в Організації Об'єднаних Націй (ООН).

Делегація Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) в складі: Марія Шкамбара - голова СФУЖО, Надія Шмігель - голова Комісії СФУЖО до ООН, Маріянна Заяць - голова Союзу Українок Америки (СУА), Христина Бідяк - голова ЛІги Українок Канади (ЛУК), Ярослава Івасиків - голова Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб (ОИК), Ірина Куровицька - Почесна голова СУА, Марта Кебало і Дарія Дика - представниці Комісії СФУЖО до ООН та інші членкині СУА брали активну участь в цих сесіях.

Тамара Гало-Олексій - голова Українського Конгресового Комітету Америки, Надзвичайний і Повноважний Посол України достойний Юрій Сергеєв - Постійний Представник України при ООГ, Марія Шкамбара - голова СФУЖО.

Сесії в ООН відбувалися під загальним гаслом "Доступ і участь жінок в освіті, вивченні сучасних, нових технології", що дасть їм можливість отримати працю на певному рівні. Усі теми круглих столів стосувалися жінок та дівчат цілого світу, але найбільше учасниць було із Африки, Південної Америки та країн третього світу.

Велику приємність складало знайомлення з жінками із різних країн світу та особливо поділитися думками і послухати їх звернення до всіх жінок світу. З огляду на те, що було організовано дуже багато семінарів, описати про всі, в яких наші делегатки брали участь, - неможливо. Цікаво було послухати жінок з Філіппін, вони дуже точно розповідали про ситуацію в їхній країні, яка нищить тих молодих людей, котрі в пошуках праці потрапляють у тенета торгілві людьми. Такі ситуації нищення молодих жінок, дівчат, хлопців відбуваються майже в кожній країні світу.

Жінки світу намагаються побороти торгівлю людьми. Необхідно в країнах створити нові місця праці, дати можливість молоді вчитися, осягати вищу освіту, новітні технології, отримувати потрібну для країни спеціальність і місце праці. Без сучасної, потрібної для даної країни спеціальності жінки не дістануть відповідних місць праці, а отже завжди будуть економічно залежні від чоловіків і ніколи не осягнуть гендерну, економічну та освітянську рівноправність.

Надзвичайно цікаву сесію організувала молода українка з Австралії - Оля Буяр. Тема сесії: "Жінка та медія". Учасники круглого стола, усі експерти медії довели, як жінки можуть використовувати засоби масової інформації, щоб передавати світові знання про досягнення жінок та їхню боротьбу за рівноправність. Тільки через мідію жінки можуть поширити свої вимоги, свої прагнення, свою політику в боротьбі за рівноправність.

23 лютого, на сесії Комітету родини Світова Федерації

Українських Жіночих Організацій була співспонсором круглого стола на тему: "Жінки і дівчата в науці, технології: перешкоди - поборені, мету - досягнено!. Сесію провадила Марта Кебало - представниця Комісії СФУЖО до ООН. М. Кебало зачитала доповідь д-ра Віри Троян, яка, на жаль, не могла приїхати. Д-р Троян директором Інституту жінок в науці, це недержавна (неурядова) організація в Києві. Д-р Троян слідкує за змінами пропорції жінок і чоловіків, які прагнуть осягнути вищі студії - як кандидати наук. Вона порівняла статистику жінок, які працювали над науковими працями в радянські часи і теперішні. В своїх дослідах д-р Троян також представила вплив фінансового удару над працею науковців в Україні. Тут вона підкреслила факт, що фінансова криза спонукала науковців залишати Україну та шукати праці в Європі або на Американському континенті.

Наступним доповідачем була д-р Лемех - осягнула докторат в Новій Школі для Соціального досліду. Вона є автором книжки "Українські імміґранти в Нью-Йорку. Колізія двох світів". У своїй доповіді д-р Лемех звернула увагу на тих науковців, які виїжджають з України та мають труднощі знайти відповідну працю в іншій країні. Найчастіше вони змушені працювати не по своїй професії.

А ось д-р Савчин представила свої погляди, як важко дівчатам після інституту отримати доступ до кандидатських праць. Процентне відношення дівчат до хлопців в цих інститутах є дуже низьке. Більше переваги в цих закладах надається хлопцям. Тому викладачі повинні приділити більше уваги тим молодим жінкам, дівчатам, які хочуть осягнути вищі ступені науки.

Конна Кук - представниця ООН Африканських професіоналістів, та підприємців - інформувала про їхню працю з молодими жінками. Вони намагаються морально та фінансово підтримати тих молодих жінок, котрі прагнуть здобути вищу освіту.

Оля Заверуха-Свинтух, спеціаліст по фінансах, розповіла слухачам, як малі кредитові спілки в Україні домогли молодим жінкам осягнути відповідну працю на рівноправній позиції з чоловіками. Статистика показує, що Україна, яка має перехідну економіку, і Америка, з сильною економічною базою, мають подібні профілі щодо вищої освіти в науці, особливо у фізиці, математиці та інженерних технологіях. Згідно статистики, жінок майже нема в найвищих академічних та дослідних центрах науки.

Кожна доповідачка звернула увагу на те, що дівчат, молодих жінок необхідно підтримати, заохотити до вступу в наукові вищі установи. Отже, суспільству необхідно створити умови для навчання дівчат, молодих жінок і для досягнення ними вищих ступенів науки, а відтак, і відповідні місця праці в тих інституціях. Тільки при таких умовах жінка може осягнути рівноправність в усіх ділянках свого життя.

Під час нашої участі в сесіях, делегація СФУЖО мала можливість відвідати Постійну Місію України до ООН, де нас гарно прийняв Надзвичайний й Повноважний Посол України до Організації Об'єднаних Націй дост. Юрій Сеґєєв. Під час зустрічі делегати СФУЖО передали відкриті листі до Президента України Віктора Януковича у справах:

- Припинення закриття українських шкіл в Україні

- Захисту демократії та прав людини в Україні.

Нас дуже турбує те, що українська мова в Україні стає другорядною, що порушені права свободи слова, що переслідуються журналісти, науковці, студенти, бракує газет і книжок, виданих українською мовою.

Відтак, при зустрічі, була обговорена тема відзначення в Україні і діаспорі 25-ліття аварії на атомній електростанції в Чорнобилі. Посол запросив голову СФУЖО до співпраці, щоб спільними силами вшанувати в ООН 26, 27 квітня 2011 року цю трагічну сторінку України.

Марія Шкамбара
Голова СФУЖО

ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
UKRAINIAN SELF-RELIANCE ASSOCIATION
L'ASSOCIATION DES UKRAINIENS AUTONOME

HAMILTON TYC

851 Barton Street East (rear) Hamilton ON L8L 3B4

Award:	The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award
Open to: institution	Student who have been accepted and entering into a first year post secondary school in September 2011
Amount:	$500.00
Awards granted:	One (1)
Deadline:	August 1st, 2011
Qualifications:	The applicant must be of Ukrainian Canadian ancestry, and be achieving academic excellence and be involved in CYMK and in Ukrainian community life.
Criteria:	The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award is presented annually to a member of CYMK who achieves excellence in academics while providing leadership and contributing to the growth and development of CYMK. The recipient must be a student accepted and entering a first year post-secondary school institution in September 2011. The applicant must be maintaining a high academic standing. Applicants must demonstrate that they have taken initiatives to build CYMK as an organization. Preference will be given to CYMK members who currently hold executive positions and who are also involved in the greater Ukrainian community.
Donor:	The scholarship, created in 2000 to recognize the 50th Anniversary of Hamilton TYC is donated annual in honour of the late Dr. Stephen Klimasko, a founding member of the organization and strong supporter of CYMK.

Reply Requirements

In fewer than 500 words, typewritten and double-spaced, please indicate why you think you should be considered for this award, based on the criteria outlined above. Please indicate the number of years you have been a member of Jr. and Sr. CYK as well as positions on the executive.
Please indicate the following information on a cover page to the application.
Name and address (permanent and current, if different from permanent)
Telephone Number (home and alternate)
Date of birth
Name and address of Educational Institution

Please submit your application, resume, transcripts and 2 letters of reference from Ukrainian Community leaders to:

The Dr. Stephen Klimasko CYMK Scholarship Award
c/o Hamilton TYC (John Jurychuk)
4488 Shane Court
Burlington ON L7L 5M6

Or by e-mail with all information and transcripts as attachments to: john.jurychuk@sympatico.ca

Self-Reliance *Self-Help* *Self-Respect*

Фундація СУС в Канаді / SUS Foundation of Canada

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada.
SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps.
Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

ukestef@yahoo.ca
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

RELIABILITY *Since 1973*

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE | FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

VOLUNTEERS FOR CHORNOBYL

OXFORD VOLUNTEERS FOR CHORNOBYL SCHEME

Deadline for applications:
30 June 2011

When:
22 August - 10 September, 2011

Where:
Ukraine, Kyiv and northern region of Ukraine (Polissia)

Who:
Postgraduate Students

For more information contact:
Dzvinka Kachur at
Dzvinka.kachur@undp.org.ua

The UN "International Chornobyl Research and Information Network"(ICRIN), the Oxford University Ukrainian Society and the National University of "Kyiv-Mohyla Academy" with the support of the UN Volunteers are happy to announce opening of the applications call for the Oxford Volunteers for Chornobyl scheme.

2011 is 10th anniversary of the International Year of the Volunteers (IYV), proclaimed by the United Nations and the year of the 25th anniversary of Chornobyl accident.

BRIEF DESCRIPTION

Six volunteers from Universities outside of Ukraine and six volunteers from National University of "Kyiv-Mohyla Academy" or other Ukrainian Universities will spend three weeks in August-September 2011 working on specific projects targeting development of the Chornobyl-affected areas in Ukraine in line with the UNDP targets.

The goal of the programme is to provide knowledge resources and strengthen the developmental process in the Chornobyl-affected area through international cooperation, as well as to increase awareness of and share knowledge about the consequences of the Chornobyl accident and the developmental approach for overcoming them through the involvement of students from all Universities but in particular from the University of Oxford (UK) and the National University of "Kyiv-Mohyla Academy" (Ukraine).

Volunteers will be familiarized with the area, history of the Chornobyl accident and under the supervision of UNDP & National University of "Kyiv-Mohyla academy" teams would conduct a small research resulting in a written report on one of the topics linked to the developmental agenda in a specific area. Depending on the selected projects, volunteers will work with local authorities, national experts, local businesses, community organizations, etc.

During their stay volunteers will work at the territories that are safe for living but are recognized as Chornobyl-affected: the fourth and third zone of radioactive contamination, as well as territories where resettled people from the first zone (exclusion zone) live. Volunteers are not expected to work within the Chornobyl Exclusion Zone or on the territory of the Chornobyl Nuclear Power Station (Information about Chornobyl zones is provided below). Volunteers from Universities abroad will be partnered with English speaking students from Ukrainian Universities to work on one or similar project.

CHORNOBYL-AFFECTED AREAS

The Chornobyl Nuclear Power Plant explosion took place on April 26, 1986, at 01:23 a.m., causing subsequent radioactive contamination of the surrounding geographic area. It is regarded as the worst accident ever in the history of the nuclear power. Large areas of Ukraine, Belarus, and Russia were badly contaminated, resulting in the evacuation and resettlement of over 336,000 people. Nevertheless, more than an estimated one million people still live in the affected areas and face the accident's long-term effects and challenges. The serious environmental problem has been exacerbated by the chronic economic crisis that followed the collapse of the Soviet Union. With the region's severe economic decline, many households have become reliant on government support to sustain their livelihoods.

PROSPECTIVE PROJECTS FOR VOLUNTEERS

Volunteers are expected to work in close cooperation with community leaders, local authorities, NaUKMA and UNDP experts to investigate the situation in communities and to indicate and develop community-based projects. All projects will target development and preservation of Polissia culture at the Chornobyl-affected areas.

Prospectives for Community-based or Green Tourism. Chornobyl-affected area is being quickly taken over by the wild life. How could these opportunities be used to benefit local communities that continue to live in the affected areas?

Preserving Polissia culture and opportunities for cultural tourism.

'Local tourism' is being promoted as a solution for the culturally rich, but economically deprived Polissia area. In what ways could this concept be further developed and strengthened to serve the local communities?

Health and Healthy life style. The health is identified by Chornobyl communities as a priority area that should be supported by international and national community. How the state of health of local communities can be improved and how the healthy life style can be promoted?

Regional marketing strategy. It was identified that Chornobyl-affected areas are suffering from the negative stigma related to Chornobyl accident. At the same time Polissia is widely acknowledged by scholars to be the region where the oldest elements of ethnography and culture of Eastern Slavs are concentrated. How the region can be re-branded?

Development of international partnership between local authorities in Ukraine and abroad. In 2009 UNDP has supported partnership building between Ukrainian and Polish communities, as result 39 partnership agreement have been signed between local authorities. The role of volunteers would be to support communication and cooperation between partners

Infrastructure profile - challenges for development. Due to lack of investments at the territories that were affected by Chornobyl accident the infrastructure is believed to be underdeveloped. What are needs for the infrastructure development to ensure tourism and local development?

Youth Development and Information and Communication Technologies. UNDP has supported the establishment and the use of the Internet in a number of distant villages. Assess the role that internet presently plays in local development and evaluate its further utility in facilitating the community development in Polissia region. How internet can be used by local youth to improve their opportunities for development? How ICT centres can cooperate with one another?

Dissemination of information on the consequences of Chornobyl to local population. What people know and do not know about Chornobyl nowadays? How does the local knowledge influences the opportunity for development?

Biodiversity conservation in the region. Chornobyl-affected area is being quickly taken over by the wild life. How could these opportunities be used for effective biodiversity conservation and for the benefit of the local communities?

ABOUT UNDP PRIORITIES IN CHORNOBYL RECOVERY

UNDP aims at boosting the recovery and development in Chornobyl-affected areas of Ukraine, in accordance with the February 2002 UN report on Human Consequences of the Chornobyl Nuclear Accident: A Strategy for Recovery. Additionally, UNDP supports the Government of Ukraine in its efforts to mitigate lasting social, economic and ecological consequences of the Chornobyl disaster and build more secure and prosperous living conditions for those living in affected areas.

UNDP is advocating a transition from humanitarian assistance toward a long-term development approach for Chornobyl-affected areas. This approach calls for Chornobyl development assistance that works to enhance the self-reliance of individuals and communities by building their capacity to lead their own initiatives for improved living conditions.

UNDP Objectives:

With a strong emphasis on economic development, the project builds a sustainable national framework supporting the return to normal life in the region and in particular focuses on the following areas:

Strategic solutions to support sustainable local economic development: provision of ongoing advisory support to the Government and assisting in the elaboration of development-oriented solutions for rehabilitation of the Chornobyl-affected regions.

Enabling local governance environment to foster economic development - enhancement of local authorities capacities to transparently define and implement local development strategies, deliver public services, and foster local economic development, including support of strategic planning at rayon level and enhancement of local economic development agencies capacities to facilitate local economic development, provide services for business and authorities in the region.

Consolidation of community-based recovery and development -involvement of a larger number of affected communities in recovery and development processes, ensuring introducing of strong national ownership of the approach that addresses specific needs of communities, undergoes revision of radioactive-contamination zones; and targets youth specific issues in the region such as access to ICT technologies and Internet.

Human security through local information provision - development of national capacities to sustain community-based information provision network for the Chornobyl- affected regions and enhancement of local authorities capacities to improve public awareness and levels of human security in communities living around nuclear facilities based on the Chornobyl lessons learned. ⌘

Бл. пам. Галі Маріянич
Helen Marianych
у 10-ту річницю упокоєння

З глибоким сумом відзначаємо річницю упокоєння нашої дорогенької мами, баби, й прабаби Гальки Маріянич, яка упокоїлася 26-го квітня 2001 року. Щодня завітають думки і згадки про моменти, роботу, життя, жертовність і відданість нашої мами й баби.

Галя народилася 24-го лютого 1924 року на фармі в свідомих і побожних родичів, Василя й Ядвіги Котишин в околиці Мирнам, Альберта. Весело виростала з братами й сестрами, ходила до школи і там закінчила нижчу і вищу освіту. Ще молодою дівчиною вона дуже багато помагала родичам, не боялася ніякої роботи, а вечорами зі своїми сестрами грали на мандоліні й співали українські пісні.

Ще в 1942 році Галька вписалася до молодечої організації СУМК і була вибрана головою на три роки.

В 1947 році одружилася з Михайлом Маріяничем і молода пара перебралася на фарму в околиці Ту Гилс, де вона тяжко працювала, четверо дітей виховувала і брала активну участь в церковній громаді, в народній та загальній громадській праці. Тут навчала українську мову по школі та суботами, а неділями вчила при церкві недільну школу. В Ту Гилс вписалася вона в Союз Українок Канади при Українській Православній Церкві, де вона виконувала ролю провідних і різних проєктів при Союзі, на місцевих, провінційних та крайових з'їздах. В Ту Гилс Галя 10 років була головою СУК й в честь такої відданої праці була нагороджена пропам'ятною плиткою.

Пізніше, як пересилилася із Ту Гилс в околицю Пено, Альберта, Галя Маріянич дуже любила зустрічатися з членкинями й далі з охотою записалася й працювала, й була дуже активна з приятельками і членами цієї Української Православної громади. Після цього перебралася в Едмонтон й записалася в членкині СУК при парафії Св. Михаїла, а ще провінційної управи Союз Українок на Альберту. Була постійною членкинею Союзу Українок Канади, через 50 років свого життя й при парафії Св. Іллії отримала почесну грамоту за 50 років відданої праці й членства Союзу Українок Канади. З глибокої пошани, з прапорами й свічками, членкині Союзу Українок Канади при церкві, та від Провінційної Управи, разом з родиною, з громадою із знайомими, теж прощали свою сестру, нашу маму й бабу.

Як активна члекиня Приятелів Села Спадщини Української Культури отримала посвідку від Села за добровільну поміч. Служила при дирекції Товариства 100-ліття Поселення Українців в північно-східній Альберті й була членом Хору Сторіччя. "Хвиля", від 1991 до 1993 року. В 1999 році, за добровільну громадську роботу отримала нагороду "Гетьман" від провінційної ради Конгресу Українців Канади, а від СУС - "Грамоту Екселенції".

Helen enjoyed drawing and painting, playing the mandolin and singing, gardening, reading, writing poetry and traveling. Helen particularly enjoyed the times when family and friends came for a visit. She enjoyed working with the many organizations and was many times a leader and initiator, and constantly supported various organizations and attended numerous Church functions. She spent a lot of time and energy doing volunteer work, especially for the Ukrainian Orthodox

Church, Ukrainian Women's Association, as well as other charitable organizations. She was a CYMK member in 1942, and a Sunday School teacher and a Ukrainian language teacher for many years. She was a director of the Two Hills 4H Club, as well as secretary of the local branch of the Girl Guides of Canada. Helen served as a director on the Hospital Auxiliary board and, in 1981, received a plaque which recognized her work with the Two Hills Auxiliary Hospital.

Helen was President (and was honoured to re receive a plaque marking 10 consecutive years as President) and Vice-President for many years of the Two Hills Lesia Ukrainka Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada. In 1985 she received a Golden Poet Award for best poem which she wrote. She received a 50 year certificate from the Ukrainian Women's Association of Canada.

Helen was a member of the Pioneers' Association of Alberta, and a member of the Centenary Choir, Khvulia, during celebrations from 1991 to 1993. She was a member of the Ukrainian Women's Association of Canada at the Lesia Ukrainka branch in Two Hills, at St. Peter and Paul's Branch in Peno, and St. Michael's Branch, and St. Elia's Branch in Edmonton. Helen also served as Vice-President on the Alberta Provincial Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada. She was honoured to be recognized for her contributions when she received the Hetman Award presented by the Alberta Branch of the Ukrainian Canadian Congress. For her endless volunteer work, Helen was honoured in 1999 to be presented the award of Excellence from the Ukrainian Self-Reliance League of Canada.

Helen Marianych was one who constantly gave of herself, endlessly working with and making donations to many churches, organizations, institutions, health organizations, newspaper Holos, Promin, Visnyk and other publications, various projects, fundraisers, sending aid to families and children in Ukraine. Seldom, if ever, thinking about herself, she was always working hard to support and raise her family. She taught us to respect life, the world around us, each other, to work hard, to be generous and forgiving, and to love God and our Church.

Покійна Галя Маріянич була глибоко віруюча християнка, завжди вірила в краще майбутнє й покладала надію на всевишнього Бога. Вона любила свою рідну мову, все підтримувала українські справи, традиції, культуру, історію, науку, різні часописи, "Український Голос", "Промінь", "Вісник", Інститути та різні організації та свою рідну Українську Православну Церкву. Вона своїх дітей навчала українську мову і традиції, повагу до людей, бути щедрими й любити Бога й Церкву, та бути добрими освітно-культурними українцями.

Молимось, що Господь Милосердний приймає й огріває в оселі Царстві Небеснім, де всі праведні спочивають. Спочивай з Богом! Вічна їй пам'ять!

Діти, внуки, правнуки, родина

Peace

a selection from Teresa of Avila's "Let Nothing Disturb You"

We hear the Lord calling to us
And promising us His peace,
Even when we are still caught up
In the pleasures and vanities of this world.
But so desirous is our Lord that we should seek Him
And enjoy the peace of His company,
That in one way or another He never ceases calling to us.

However slow we are to answer,
However unable or unwilling we are
To do His bidding at once,
We need not be downcast or discouraged.
God is willing to wait for us for many a day,
And even many a year,
Especially when perseverance
And good desires are in our hearts.
Perseverance is our essential first response
To Dog's invitation to peace of soul.

However long we live,
We could never wish
For a better friend than God,
Who even in this life
Grants us a far greater peace
Than we are able to desire.

Посол України в Канаді
Ambassador of Ukraine to Canada
Ambassadeur d'Ukraine au Canada

19 квітня 2011 року

Дорога українська громадо Канади!

Від усього серця вітаю Вас з радісним і світлим святом Воскресіння Христового – найбільш величним і шанованим днем для Українського народу.

Чудо Христового Воскресіння об'єднує всіх нас вірою у перемогу світла над темрявою, добра над злом, життя над смертю. Сьогодні ми відкриваємо Богові свої душі, просимо наповнити їх духовною силою і надією. У цей день ми дякуємо Господу Богу за те, що у дні випробувань ми відчували його захист і підтримку. В найскладніші часи ми непохитно вірили - Господь не залишить нас. Великдень нагадує нам про духовне відродження, яке потрібне всім нам, всій українській нації.

Бажаю всім душевної чистоти і гармонії, миру та спокою в сімейних оселях. Нехай Чудо Воскресіння Христового надихає нас на добрі та праведні справи. Нехай Пасхальне Свято стане для кожного початком нового життя — кращого і добрішого.

Хай мир у серці вашому панує.
Хай ангел Божий щастя вам дарує.
Ісус Христос — здоров'я шле з небес.
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Посол України в Канаді **Ігор Осташ**

CORRECTION

Please note that in the January 2011 and April 2011 Issues of Promin, the UWAC Alberta Provincial Executive Secretary should have been listed as Vivian Skakun, not Louise Van Iderstine.

Please accept our apologies for this error.

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 1-Oct-2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1